

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 51Er/1859/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224257
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2115224257.5

Uznesenie

Okresný súd Trnava v exekučnej veci oprávnených: X. H.. K. J., X.: XX.XX.XXXX L. L. XXXX/XX, XXX XX L., zastúpený otcom: K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, V., X. H.. J. J., X.: XX.XX.XXXX L., L. XXXX/XX, XXX XX L. zastúpená matkou: E.. K. J., X.:XX.XX.XXXX L. L. XXXX/XX, XXX XX L. proti povinnému: K. J., X.: XX.XX.XXXX, L. K. XX, V., zastúpený JUDr. Ivana Slaninová, AK JUDr. Dušana Slanina a spol., so sídlom Horné bašty 8943/25, Trnava, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Lucia Baničová, Exekútorský úrad so sídlom B. S. Timravy 1, 917 01 Trnava, o vymoženie uloženej povinnosti, o námietkach povinného proti exekúcii a proti predbežným trovám exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd námietkam povinného proti exekúcii v časti 3.710 Eur vyhovuje.

II. Súd námietkam povinného proti trovám exekúcie vyhovuje.

odôvodnenie:

1. Poverením Okresného súdu Trnava č. 5207*189668 zo dňa 14.10.2015 bol súdny exekútor JUDr. Lucia Baničová v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) poverený vykonaním exekúcie v prospech oprávnených na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 12P/13/2012-56 zo dňa 17.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2012 a vykonateľnosť dňa 16.11.2012.

2. Súdny exekútor dňa 21.10.2015 doručil povinnému upovedomenie o začatí exekúcie, v ktorom upovedomil oprávneného a povinného o začatí exekúcie, vyzval povinného na úhradu zameškaného výživného na mal. J. vo výške 5.500 Eur a na mal. K. vo výške 4.100Eur, bežného výživného na mal. J. vo výške 350 Eur mesačne od 1.10.2015 a na mal. K. vo výške 300 Eur mesačne od 1.10.2015 ako aj na úhradu predbežných trov exekúcie, ktoré súdny exekútor vyčíslil vo výške 1.175,28 Eur za zameškané výživné a 5.615 Eur za bežné výživné. Súčasne povinného vyzval, aby uspokojil pohľadávku oprávneného, alebo aby v zákonom stanovenej lehote vzniesol námietky podľa § 50 Exekučného poriadku. Súdny exekútor tiež povinného upozornil, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie zo zameškaného výživného môžu byť vyššie a predbežne vyčíslil ich výšku na 2.460 Eur a povinného zároveň poučil, že môže vzniesť u súdneho exekútora námietky proti trovám exekúcie, o ktorých rozhodne súd.

3. Povinný vzniesol u súdneho exekútora námietky proti exekúcii, ako aj proti predbežným trovám exekúcie, doručené súdnemu exekútorovi dňa 29.10.2015, ktoré súdny exekútor dňa 02.11.2015 v zmysle § 201 ods. 2 Exekučného poriadku predložil tunajšiemu súdu na rozhodnutie. Súd má za to, že námietky proti exekúcii boli podané v zákonom stanovenej lehote.

4. Povinný vo svojich námietkach uviedol, že zákonná zástupkyňa oprávnených podala zmätočný návrh na vykonanie exekúcie, v návrhu neuviedla všetky skutočnosti týkajúce sa nároku, nezarátala všetky

prijaté platby, ktoré povinný poukázal ako úhradu na výživné. Súčasne povinný v námietkach zaslal súdu aj výpis z bankového účtu spolu s prehľadom platieb, ktoré poukazoval zákonnej zástupkyňi na jej účet a tiež aj v hotovosti za prítomnosti oprávnených. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd rozhodol o námietkach proti exekúcii a exekúciu ako neprípustnú zastavil. V časti námietok proti trovám exekúcie poukázal na to, že súdna exekútorka trovy vypočítala z nesprávnej sumy a nedostatočne preukázala výšku hotových výdavkov.

5. Dňa 30.10.2015 bolo na Exekútorskom úrade doručené vyjadrenie zákonnej zástupkyne oprávnených k námietkam povinného. V predmetnom vyjadrení zástupkyňa uvádza, že platby obsiahnuté vo výpise z účtu nie sú predmetom exekúcie, nakoľko boli zohľadnené pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie. Ďalej uvádza, že výpis obsahuje aj platby vo výške 200,00 Eur, ktoré povinný poukazoval po vzájomnej dohode medzi povinným a zástupcom oprávnených za účelom splátky úveru, ktorý spoločne čerpali počas trvania manželstva, a ktoré zástupkyňa nezohľadnila, nakoľko sa nemôžu započítavať ako úhrada výživného. K platbám v hotovosti, vyplývajúcim z tabuľky, uvádza, že sa nezakladajú na pravde, nakoľko ich povinný nikdy neuhradil. Zákonná zástupkyňa oprávnených súčasne navrhla, aby súd námietky proti exekúcii zamietol z dôvodu, že dlžník žiadny dôkaz nepriložil, a z uvedeného je dostatočne preukázané, že žiadne hotovostné úhrady výživného neexistovali.

6. Dňa 16.02.2016 Okresný súd vyzval zástupkyňu oprávnených, aby preukázala existenciu dohody s povinným o uhrádzaní 1/2 splátky úveru čerpaného počas manželstva a súčasne, aby sa vyjadrila k zjavnému nesúladu úhrad uvádzaným povinným vo výpise z osobného účtu s prehľadom platieb doloženým k návrhu na vykonanie exekúcie. Súd výzvou z toho istého dňa vyzval povinného na vyjadrenie sa k tvrdeniam zákonného zástupcu oprávnených.

7. Dňa 02.03.2016 právna zástupkyňa oprávnených zaslala súdu vyjadrenie, v ktorom opätovne uviedla, že platby vo výške 200,00 Euro boli hradené povinným z titulu ústnej dohody o úhrade úveru, a ktorú konkludentne potvrdil povinný, keď uhradil splátky do času vysporiadania BSM. Prílohu tohto vyjadrenia tvorí Oznámenie o splatení účelového úveru vydaného bankou ku dňu 22.08.2014, ako aj Zmluva o účelovom splátkovom úvere, uzatvorená medzi bankou ako veriteľom a zástupkyňou spoločne s povinným ako dlžníkmi uzatvorenej zo dňa 11.11.2011.

8. Dňa 04.03.2016 zaslal povinný súdu vyjadrenie k výzve zo dňa 16.02.2016, v ktorej uviedol, že oprávnená klame a zavádza, zaprela vzájomnú ústnu dohodu a platby v hotovosti v prítomnosti ich detí ako svedkov, ktoré odovzdávali peniaze do ruky matke, pričom navrhol vypočutie oprávnených detí.

9. Podľa ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku (platného a účinného v čase začatia exekúcie), povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihľadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie /§ 46/, o námietkach netreba rozhodnúť.

10. Dňa 08.03.2016 Okresný súd Trnava konajúci vyšším súdnym úradníkom námietkam povinného proti exekúcii Uznesením č.k. 51Er/1859/2015-38 v časti 2 660,00 EUR vyhovel. Súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že zákonná zástupkyňa oprávnených v návrhu na vykonanie exekúcie nesprávne vyčíslila dlžné výživné za obdobie máj 2013 až september 2015 na 9 650 Eur, pričom súd mal za preukázané, že povinný za toto obdobie uhradil o 2 660 Eur viac, ako uvádza zástupkyňa a z tohto dôvodu námietkam povinného v uvedenej časti vyhovel. Námietky povinného proti predbežným trovám exekúcie zamietol.

11. Povinný v zákonnej lehote podal proti uzneseniu odvolanie, ktorému Krajský súd Trnava uznesením č.k 24CoE 312/2016-55 zo dňa 23.11.2016 ako súd odvolací vyhovel, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení súd konštatuje, že tabuľky o vzájomných platbách predložené stranami sporu pri porovnaní vykazujú nezrovnalosti a z uvedeného dôvodu je nevyhnutné vysporiadať sa s poskytnutými platbami a určiť, ktoré budú zohľadnené a ktoré nie. Ďalej odvolaciemu súdu nebolo zrejmé, ako sa súd prvej inštancie dopracoval k sume dlžného výživného vo výške 6. 900 Eur a tiež

nebolo zjavné, ako sa súd vysporiadal s tvrdením povinného o tom, že časť platieb vykonal v hotovosti prostredníctvom oprávnených. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy - svedecké výpovede oprávnených, pričom takýto postup považoval za zásah do práva účastníka konať pred súdom. Krajský súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa o tom, že pohľadávka na výživnom je prednostnou pohľadávkou a preto vykonané platby je vždy potrebné prednostne použiť na plnenie vyživovacej povinnosti k deťom a až následne na plnenie ďalších pohľadávok povinného pre príjemcu. Na základe vyššie uvádzaného, súd konštatuje, že úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude vykonanie ďalších dôkazov tak, ako to navrhujú účastníci konania, aby sa odstránili nezrovnalosti v tvrdeniach aj s nariadením súdneho pojednávania.

12. Dňa 23.1.2018 súd vykonal pojednávanie, na ktorom zákonná zástupkyňa oprávnených uviedla, že povinný neuhradil výživné vo výške 650 eur za mesiace máj, september, október, november 2013. K ďalším platbám povinného vykonaným prevodom na účet zástupkyne oprávnených zo dňa 30.10.2015, 1.12.2015, 29.1.2016, 01.03.2016, 05.04.2016, 13.09.2017, 14.09.2017 a 22.12.2017 uviedla, že tieto platby nepovažuje za platby na účel výživného, a ani ako platby dlžného výživného z dôvodu, že nie sú správne označené. Ďalej bol vypočutý povinný, ktorý uviedol, že platby výživného poskytoval k rukám v tom čase trinásťročnej maloletej Pavlíny, ktorá ich následne odovzdávala matke. Jedenkrát poskytol výživné priamo k rukám matky, pričom mali veľmi dobrý vzťah a neveril, že by to mohla zneužiť. K platbám v mesiacoch december 2013, január až apríl 2014 sa vyjadril tak, že platil 800 Eur z dôvodu, že vedel, že minulý mesiac poskytol menej.

13. Dňa 27.03.2018 súd opätovne vykonal pojednávanie, na ktorom boli vypočutí maloletí oprávnení. Oprávnená J. J. uviedla, že si pamätá, že otec prostredníctvom nej posielal peňažné prostriedky, pričom na presné mesiace, ani na konkrétnu sumu si nepamätá, nakoľko peniaze určené pre matku nepočítala. K výške platieb uviedla, že to bola kôпка bankoviek, boli tam stovky a päťdesiatky. Ďalej oprávnená uviedla, že pri odovzdávaní bol prítomný jej brat a nebola prítomná pri nijakej dohode medzi rodičmi o odovzdávaní peňazí. Ďalej bol vypočutý maloletý K. J., ktorý okrem iných skutočností potvrdil výpoveď sestry o tom, že otec poskytoval peniaze v hotovosti. Rovnako ako jeho sestra uviedol, že platby nepočítal a z uvedeného dôvodu sa nevedel k ich výške vyjadriť. Vedel, že bankovky boli v hodnote päťdesiat a sto Eur v množstve, ktoré ukázal prstami približne jeden centimeter, čo zodpovedá 42 listov. Následne maloletý uvádza, že 42 bankoviek tam určite nebolo.

14. Dňa 05.04.2018 doručila zákonná zástupkyňa povinného svoje vyjadrenie k výsluchom maloletej J. a K. J.. Vo vyjadrení poukazuje na skutočnosť, že povinný mal hotovostné platby v zmysle exekučného titulu plniť k rukám matky, pričom súčasne však uvádza, že žiadna ústna dohoda nebola medzi zákonnou zástupkyňou oprávnených a povinným uzatvorená. Zástupkyňa spochybňuje svedecké výpovede zastúpených a dodáva, že poskytujú rôznorodosť výkladu a v žiadnom prípade nie sú dôveryhodné.

15. Dňa 02.05.2018 zaslal súdu prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie povinný, v ktorom argumentoval, že matka je len „platobným miestom“ a tvrdenie, že pokiaľ otec neuhradil výživné priamo ich odovzdaním k jej rukám, porušil svoju súdom stanovenú povinnosť, nie je súladné so samotnou podstatou inštitútu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Poukazuje na skutočnosť, že oprávnení sa vo svedeckých výpovediach zhodli na tom, že niektoré platby boli vykonané v hotovosti a z toho dôvodu a aj z doposiaľ vykonaných dôkazov (svedeckých výpovedí detí) podľa jeho názoru vyplynulo, že svoju vyživovaciu povinnosť splnil. K nepresnostiam povinný uvádza, že sú spôsobené vekom a časovým odstupom.

16. Súd v zmysle svojich zákonných povinností opätovne preskúmal námietky povinného proti exekúcii ako aj priložené dôkazy o poskytnutých platbách povinného a zaujal nasledujúce stanovisko:

17. V zmysle súčasnej procesno-právnej úpravy súd môže v zásade vykonať iba dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. V zmysle uvedeného, dôkazná povinnosť zaťažuje v kontradiktórnom spore obe sporové strany v rozsahu ich tvrdení. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. Aj povinný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia a tým pádom i dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena znamená, že v konaní neboli preukázané skutkové tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté v jeho neprospech. Dôkazné bremeno tak nesvedčí len oprávnenému, ale obom stranám sporu v rozsahu ich tvrdení.

18. Vzhľadom k tomu, že povinný vo svojich námietkach, v odvolaní a v neskoršom vyjadrení uvádza, že pohľadávku splnil platbami v hotovosti prostredníctvom oprávnených, súd na jeho návrh vykonal dokazovanie výsluchom navrhovaných svedkov. Súd konštatuje, že zo svedeckých výpovedí a z ďalších dôkazov vyplýva, že zrejme boli uskutočňované platby v hotovosti, pričom nie je náležite preukázaná ich skutočná výška. Taktiež z výpovedí jasne vyplýva, že povinný nepreukázal existenciu dohody so zástupkyňou oprávnených o tom, že bude odovzdávať výživné v hotovosti, nakoľko oprávnení pri tejto dohode neboli. Napokon nepreukázal ani to, že plnil jednu platbu v hotovosti k rukám zákonnej zástupkyne. Súd konštatuje, že nijakým spôsobom nespochybňuje svedecké výpovede oprávnených, práve naopak, považuje ich za relevantné, ale poukazuje na skutočnosť, že sú nejednoznačné a neúplné.

19. Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil, že za sporné obdobie podliehajúce exekúcii povinný uhradil na výživné celkovú sumu 12.910 Eur (ide o platby s rôznymi označeniami pre príjemcu ako aj platby bez takéhoto označenia). Uvedené vyplýva primárne a nespochybniteľne z predloženého výpisu z bankového účtu povinného, ktorý tvorí prílohu námietok zo dňa 29.10.2015, za platby výživného súd má tak za preukázané plnenie za účelom výživného s rôznymi označeniami pre príjemcu v celkovej výške 11.510 Eur, realizované nasledovnými platbami zo dňa:

11.06.2013 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Zena
09.07.2013 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Zenicka
12.07.2013 vo výške 300 Eur s informáciou pre príjemcu: Dzeci
14.08.2013 vo výške 600 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
20.12.2013 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Laska
27.12.2013 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
10.01.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
20.01.2014 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
21.01.2014 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Lasky
10.02.2014 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Deti
27.02.2014 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
27.03.2014 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Dzeci
11.04.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Dzeci
16.04.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Lasky
12.05.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Dzeci
20.05.2014 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Dzeci
30.05.2014 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Zenicka nadherna
12.06.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Laska
04.07.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Laska
15.07.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Laska
28.07.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Laska
13.08.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
22.09.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
16.10.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
11.11.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Milak
10.12.2014 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Milacik
13.01.2015 vo výške 410 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
10.02.2015 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Milacikovia
10.03.2015 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Milak
14.04.2015 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Love
14.05.2015 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Helma
25.05.2015 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: La la
31.07.2015 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Cubka
17.08.2015 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Helma
31.08.2015 vo výške 200 Eur s informáciou pre príjemcu: Deti moje
28.09.2015 vo výške 400 Eur s informáciou pre príjemcu: Deti

20. Skutočnosť, že uvedené platby uznal za platby výživného vyplýva aj z názoru KS vyslovenom v jeho zrušujúcom rozhodnutí, podľa ktorého pohľadávka na výživnom je prednostnou pohľadávkou a preto vykonané platby je vždy potrebné prednostne použiť na plnenie vyživovacej povinnosti k deťom a až

následne na plnenie ďalších pohľadávok povinného pre príjemcu. Nakoľko nebola preukázaná žiadna dohoda medzi účastníkmi ohľadne splácania úveru, uvedené platby boli započítané za platby výživného. Z rovnakého dôvodu takto súd postupoval aj podľa odseku 19 pri platbách bez bližšej špecifikácie.

21. Na základe výpisu z bankového účtu povinného súd započítal aj platby poskytnuté povinným bez bližšej špecifikácie pre príjemcu, konkrétne platby zo dňa

10.12.2013 vo výške 400 Eur,
17.02.2014 vo výške 400 Eur,
28.03.2014 vo výške 200 Eur
12.03.2014 vo výške 400 Eur

spolu v celkovej výške 1.400 Eur.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania neuznal platby poskytnuté v hotovosti, ktoré ako uvádza povinný, poskytol v mesiaci máj 2013 a mesiacoch september až november 2015 spolu vo výške 2.600 Eur z dôvodu, že nebola náležite preukázaná ich skutočná výška a z výpovedí svedkov nevyplýval presný dátum ich poskytnutia.

23. Predmetom tohto exekučného konania je v zmysle Návrhu na vykonanie exekúcie vymoženie zmeškaného výživného na mal. K. a mal. J. za obdobie máj 2013 až september 2015, ktoré zákonná zástupkyňa vyčíslila na sumu 4.100 Eur na mal. K. a 5.500 Eur na mal. J. a vymoženie bežného výživného vo výške 300 Eur mesačne od októbra 2015 na mal. K. a bežné výživné vo výške 350 Eur mesačne od októbra 2015 na mal. J.. Vzhľadom na uvedené od mája 2013 až do septembra 2015 (do podania návrhu oprávnenou) predstavuje povinnosť povinného podieľať sa na výživnom v celkovej výške 18.850 Eur (t.j. 29 mesiacov násobených sumou 650 Eur).

24. Súd má v zmysle odsekov 19 a 21 tohto uznesenia za preukázané, že povinný od 11.06.2013 (najskoršia platba spadajúca do rozhodného obdobia, ide o platbu za výživné za mesiac jún 2013, za mesiac máj výživné uhradené nebolo) do 28.09.2015 t.j. do momentu podania návrhu na začatie exekúcie, plnil prevodom na účet voči zákonnej zástupkyňi sumu vo výške 12.910 Eur. Nakoľko celková suma výživného za rozhodné obdobie- t.j. máj 2013 do sept. 2015 predstavuje 18.850 Eur, dlh povinného na výživnom za rozhodné obdobie je reálne v celkovej sume 5.940 Eur (rozdiel medzi 18.850 Eur a 12.910 Eur) pričom zákonná zástupkyňa v Návrhu na vykonanie exekúcie žiadala za uvedené obdobie vymoženie sumy spolu 9.650 Eur. Nakoľko navrhovateľka žiada výživné v sume vyššej ako je suma, ktorá predstavuje reálny dlh povinného, rozdiel medzi uvedenými sumami (9.650Eur- 5.940 Eur) predstavuje sumu, v ktorej časti povinný uplatnil námietky dôvodne, a teda v tejto časti je potrebné námietkam povinného vyhovieť, nakoľko exekúcia sa v tejto časti vykonáva nedôvodne. Na základe uvedeného súd námietkam povinného v časti vymáhaného dlžného výživného v sume 3.710 Eur vyhovel (rozdiel medzi sumou výživného v návrhu zákonnej zástupkyne a sumou predstavujúcou skutočný dlh povinného).

25. Podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku (platného a účinného v čase začatia exekúcie), predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozornil, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

26. Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku, účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

27. Podľa ust. § 5 ods. 1 vyhl. č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, odmena súdneho exekútora je 20% zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

28. Podľa ust. § 4 ods. 1 vyhl. č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov Základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak

29. Podľa ust. § 4 ods. 2 vyhl. č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov Ak však ide o exekúciu na podklade exekučného titulu, v ktorom sa oprávnenému priznáva právo na opakujúce sa dávky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora je trojročné plnenie.

30. Podľa ust. § 5 ods. 2 vyhl. č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

31. Podľa ust. § 5 ods. 3 vyhl. č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, ustanovenie o náhrade hotových výdavkov a o náhrade za stratu času pri výkone exekučnej činnosti tým nie sú dotknuté.

32. Podľa ust. § 22 ods. 1 vyhl. č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, súdному exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

33. V súlade s ust. § 200 ods.1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena súdneho exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie, s tým, že oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Platí zásada, že sa uhrádzajú len účelne vynaložené trovy exekúcie. V prípade, že sa uvedená výška trov exekúcie počas exekúcie zmení resp. zvýši, exekútor o tom upovedomí povinného a oprávneného.

34. V súlade s ust. § 201 ods.1 Exekučného poriadku je povinnosťou súdneho exekútora v upovedomení o začatí exekúcie si vyčísliť odmenu súdneho exekútora, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času len v rozsahu ich skutočnej výšky, a to v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie.

35. O predbežných trovách exekúcie súd rozhodol v zmysle § 201 ods. 1 Exekučného poriadku v súlade s § 199 Exekučného poriadku a vyhl. č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom od 01.09.2009 (ďalej len „vyhláška“).

36. Na základe ustanovenia § 4 ods. 2 vyhlášky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora v exekúcii, v ktorej sa oprávnenému priznáva právo na opakujúce sa dávky je trojročné plnenie. V tomto prípade základ odmeny súdneho exekútora pri vymáhaní bežného výživného tvorí suma vo výške 23. 400 Eur, vypočítaná ako mesačné plnenie násobená počtom mesiacov v období troch rokov (650 Eur x 36 mesiacov). Odmena v rámci predbežných trov sa v zmysle § 201 ods. 1 vypočíta ako pri upustení od výkonu exekúcie. V zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 a 2 vyhlášky je odmenou súdneho exekútora v rámci predbežných trov 20 % zo základu, následne znížená o polovicu. Teda 20% zo sumy 23. 400 Eur tvorí sumu 4.680 Eur znížené na polovicu tvorí odmenu súdneho exekútora v rámci predbežných trov, t.j. 2.340 Eur.

37. Súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 20.10.2015 vyčíslil predbežné trovy z bežného výživného vo výške 5 615,00 Eur, pričom na prvý pohľad vyčíslenie predbežných trov vykazuje zjavné nesprávnosti. Správne vyčíslenie predbežných trov exekúcie z bežného výživného má pozostávať z odmeny súdneho exekútora vo výške 2 340,00 Eur a náhrady hotových výdavkov vo výške 14,40 Eur.

38. Podľa § 196 vety druhej Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty. Nakoľko súd má za preukázané, že súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty, súd mu priznal zvýšenie odmeny podľa § 14 vyhlášky a náhrady hotových výdavkov podľa § 22 vyhlášky o 20% DPH zo sumy 2 354,40 Eur v sume 470,88 Eur. V zmysle citovaného ustanovenia súd súdnému exekútorovi priznal základnú sadzbu DPH vo výške 20 % v súlade so zákonom č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v aktuálnom znení. Na základe uvedeného, celková výška predbežných trov v časti

vymáhania bežného výživného má byť v súlade so zákonom a vykonávacím predpisom určená vo výške 2 825,28 Eur. Odmena v časti vymáhania dlžného výživného v sume 965 Eur (zo sumy 9.650 Eur) podľa názoru súdu taktiež nie je určená správne, nakoľko nie je pri odmene opätovne zohľadnené jej zníženie na polovicu v zmysle § 201 ods.1 zákona Exekučného poriadku.

39. V súlade s vyššie uvedeným, keďže predbežné trovy sú vypočítané nesprávne, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a námietkam povinného voči predbežným trovám exekúcie vyhovel.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava v troch vyhotoveniach (§ 50 ods.4 EP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§359 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Proti výroku II. tohto uznesenia nie možné podať odvolanie.

(§201 ods.2 EP , § 355 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 357 C.s.p.)